

אמר עזמות...

(סוף מעמוד ב')

מקדמת דנא כי שואפים אתם מטבעכם לחדשות והמלות „מפטירין כדאתמול“ לא לרצון הוא לכם. מהכים הנכם מסתמא, שאספר לכם בפרוטרוט, כדרכי, על ה„פוגרום“ שנעשה בשמחת-תורה בעיר הבירה בגלל מעט „בירה“. אבל מה לעשות, והמע-שה הזו שהוא בחינת „מכה יוסי את יוסי“ מגונה הוא משני הצדדים ונקיות הדעת לא תתני לפרש שמלה מלוכלכה לעיני השמש?

ע"כ אספר בקצרה והמעשה ידוע אכרך ירי-שלמי הבונה עליותיו כמו רמים בתלפיות שלח לכבוד יו"ט ולכבוד התורה בשבת-קדש ובמבונות יהודית ע"י נהג יהודי אל חותנו היהודי היפה הגר בשכונה יהודית-שביהודית (בתי אונגרן) תיבת בירה לא-יהודית מירושלים. מסתמא התנפלו עליו, כלומר על הנהג, בחורים וזקנים כ„שומרי שבת“ גענה להם כי תיבה זו נשלחה מהחנות האנגלית אל הרב של השכונה...

נקל לשער את כל האנדרלמוסיה שקמה במח-נה מהני תרי צדדין. נתמעשו-נתנעשו-נתרעשו הי-הודים על חלול-שבת והגיעו ר"ל למכות ולמהלומות מחמת שלומדים אצלנו מי „מכות“ ככל יום עם ג"ב פרושים בכל תפוצות הארץ להנאתם ולרווחתם

שה בני-דודנו, והנה זעזוע רודף זעזוע, המהום ופעפוע, דשדוש ורמרום מסכיב, קול ענות גבורה משוטרים של בני-דודנו ועשרת השכטים וקצינים מאחב"י. בפצפון מדרדרים זגוגיות של חלונות בתי אונגרן. במערבלי עסהחררין שברי בקבוקים על ראשי ישראל עם קודש וקטעי פאות מראשי ישראל עם קדש, בקיצור: „פוגרום“ קטן שעשו אחינו לעצמם לכבוד הרגל...

אמר ר' יוחנן : דין גרמא מעשרה כ י ר א וד' עזמות אומר : מארבע עשרות „בירא“... הכ"ג היה עושה קידוש ידים ורגלים ביוטהכפורים וה„כהן-גדול“ של בתי אונגרן עם בנותיו וחנתיו עשו קידוש ידים ורגלים בשמחת-תורה של שומרי „שאבעס“ בעד כל הזמנים. . .

אוישפיין אומר שהוא מתבייש ביהודי ירוש-לים ביום אבל של שיץ ז"ל ואני — למה אכחד? —מתבייש ביהודי אונגרן ביום שמחתנו.

ומספרים כי אחר המהומה יצתה בת-קול מארון-הקדש של בית התפלה בשכונת האונגרים, מנמחת ומיללת התורה הקדושה ואומרת : אוי לי מבני אשר לפפוני וחבקוני היום ואשר ירדו מאיג-רא דמה בתלפיות ל ב י ר ה עסיקתא במי-אה שערים. . .

וההיסתורית, או כמו שאומר בן-אבי :

והחידוריה — חוזרת על עצמה :

לפני שלשים שנה בערך אמרו הרוסים במני רג'וריה כי יוכלו לכסות את כל היאפאנצ'יקים בכובעיהם ובכל-זאת נחלו מפלה הגונה. כידוע, זכשעת הכינוס, כלומר ההפגנה של „הפועל“ אמר ה ו ש ם שלהם כי „שלשת אלפים חברי הפו-על יכולים לכסות בחלק העשירי של כובעיהם את כל חבריתניקים“...

לדעתי אין לבריתניקים לפחד כלל מפני „הכובעים“ של „הפועל“, פשוט מפני שאין להברי זאפעל כובעים והולכים הם תמיד בגלוי ראש...

ומשקראתי אתמול ב„דאר-היום“ את מא-מרו של סדומסקי, מנהל „הכרמל“ בעירנו, על תוצרת הארץ זכרתי את ביטול הגזרה נגד המשק-אות באמריקה.

עתוני חו"ל מספרים כי בשעת מלחמת הבחי-רות של הנשיא נגש עתונאי לסינאטור אמריקאי אחד ושאל אותו לדעתו על ה„פרוהובישין“: הנוטה כבודו להחזיק באיסור על משקאות הריפים, אם לאו ?

— ואני הייתי רוצה לדעת אם שיחה זו היא כאמת ראיון עתוני בלבד, או — שיש לו לאדוני ב ק ב ו ק ט ו ב' להציע לי ? ..

זכרנו

האתרון, כמו תמיד, הביא לי השליה הקטן, מלאך גבריאל מדא"ה, את המכתב דלקמן כתלמידי החדש-הישן בפ"ת.

... ובנוגע לחומר מפ"ת — הוא כותב לי — אמנם כן, יש ויש מהסתורה הזו במושבתנו לרוב. השאלה היא רק : מה לי ולפורעניות זו שתבוא הסיושלום על ידי ? ובפרט, שהחומר הזה יבוא ב„עזמות“ מקומע ומקוצץ עד שלא אכירתו כלל. אמנם יש וגם במדור העליון אין בעל הטאמר מכיר את מאמרו, אבל שם יש לכהפ"ח נחמה פורתא ! ה ח ת י ט ה ! וכאן מה ? חתימה אי-שם בין השורות באותיות רש"י ומי יכיר את מקומה ? אעפ"כ, רבי היקר, למענך ולמען כ"ת אעשה גם זאת : אשלח לך מהיום והלאה מהתמצית מכל הסתרחש במחננו, אבל זאת לדעת לכי שמעונין בכך — רק עובדות ומעשים ממשיים אמסור, שכל ההכחשות שבעולם לא תעמדנה בפניהם כי איש פ"ת אנכי, הוה אומר : איש רודף צדק כל הימים, בעל אמת ויושר !

ולפיכך אפתח בשעה טובה ומוצלחת מדרשתו של רב אחד כאן בשבוע זה. ועל מה ידרש רב גדול בישראל, מלא תורה וחכמה בוסן של פרעות זפני עים מבחוק, שנאה וקנאה ומריהת אחים מבפנים, אם לא על... „טהרה וטבילת ?“ וכה היו דבריו : נשים רבות טוענות, שגם הרחיצה בים מטהרת

ואין צורך ללכת למקוה שמימיה אינם מריתים יפה ביותר, ועל זה עונה הרב החכם : אמנו מי הים מטהרים אבל הדין הוא, שבין גוף האשה והמים אסור שתהי' הסיושלום מחיצה כל שהיא, ואלו שמתרחצות בים הרי לבושות הן בגדר-רחצה וזהו האיסור החמור.

ולכן, רבי היקר, באתי לפני כ"ת לשאל שאלה חכם : אולי כדאי לאסור על הנשים הרוחצות בים ללבוש בגדי רחצה ואז תהיינה כשרות לכל הדעות, ושלום על ישראל...

תלמיד המזיק

ומעשה

באכר טקומי מפ"ת, יהודי בעל גוף שפרתו של שכנו התחילה לבקר תכופות את חצרו ואת רפתו ולהזיק לו במקצת. גרש אותה פעם-פעמים ואולם הפוה היא לא יותר מבחמה ולא הועיל כלום.

פעם אחת, כשנכנס האכר לרפת בבקר השכם לפני עלות השחר מצא שוב על יד האבוס א הפרה המזיקה שהיא עומדת ואוכלת לת כאות נפ-שה. תפש האכר קלשון ביד ואחת-יושתים כמזחה, והפרה כרעה-נפלה ולא הוסיפה קום. רק בבקר נודע על הטעות הקטנה : זו היתה פרתו שלו, של האכר בעל-הגוף בעצמו...